

TELEGRAFUL ROMANU.

Tel gratuit este de două ori pe săptămână: Dumineca și Joi'a. — Prenumeratul se face în Sabiu la expediția foiei, pre afară la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediție. Pretiul prenúmeratului pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pe-

Nr. 101.

ANULU XXIII.

Sabiu 21 Decembrie (2 Ian. 1876) 1875.

tru coisalile partiile Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teritoriile pre anu 12 1/2 fl. anu 6 fl. inseratele se plătesc pentru întâia ora en 7 fl. sîrula, pentru a doua ora en 5 1/2 fl. și pentru a treia rește en 3 1/2 fl. v. a.

Invitare de prenúmeratiiune

la

„Telegrafulu Romanu“

Cu începutul anului 1876, se deschide prin acăstă prenúmeratiiune nouă la acăsta fóia.

„Telegrafulu Romanu“, va esti că pâna acum de două ori pe săptămâna Joi'a și Dumineca.

Pretiul abonamentului pre anulu intregu e:

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Monarchia austro-unguresca pre anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru România și străinătate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardia cu tramitera prenúmeratiiilor.

Adresele ne rugâmu a se scrie curat, a se pune numai postă ultima, dar nu căte două poste ultime, și în locu de epistole de prenúmeratiiune recomandâmu on. publ. avisurile postali, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) că impreunate cu spese mai putine și că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenúmeratiiune.

Editur'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Nr. 3760. Plen.

Cerculariu
către tòte oficiele subalterne din archiecces'a Transilvaniei:

Cu încheierea anului acestuia curintă se inchiae și periodulu alu doilea de trei ani, pe care conformu statutului nostru organicu s'au restaurat la începutul anului 1873. comitetele și epitropiele parochiale, apoi sinodele, comitetele și epitropiele protopresbiterale; Noi dar' condusid de acea dointia, ca organismulu nostru bisericescu, regulat mai deaprope in statutulu organicu, se se indeplinescă și se intre de nou in lucrare in modulu celu mai corectu și mai corespunditoru literii și spiritului statutului organicu, — pentru restaurarea numitelor corporatiuni bisericesci pe unu periodu nou de trei ani, pe bas'a dispuseiunilor din statutulu organicu, amu aflatu de bine a aduce aminte iubitului Nostru cleru și poporul archidiocesanu, respective a regulă și ordonă celea ce urmăea :

I. Sinodele parochiale, care dupa stat. org. §. 12. in fiesce care anu trebue se se tienă in lun'a lui Ianuarie, pentru anulu viitoru 1876 se vor convoca nu numai pentru agendele ordinari (§ 21.) ci anume și pentru ca se aléga pre comitetulu și epitropi' parochiala și pre membrii mireni ai sinodului protopresbiterale.

II. La convocarea sinodelor parochiale trebuie observat § 9. din stat. org. dupa care parochulu localu său administratorulu parochialu e detorius celu putienu cu optu dile nainte de sinod a publică poporului in biserică diu'a sinodului și obiectele de pertracatu, si a face scire protopresbiterului său

administratorului protopresbiteralu, pentru a poté fi si acel'a de fatia la sinodu.

III. Fiinduca sinodele protopresbiterale, care in totu anulu trebue se se tienă regulat la prim'a său a dou'a dumineca din lun'a lui Februarie (§ 45) in anulu viitoru 1876. voru fi deodata sinode constituante; si fiindca convocarea acelora trebue se premergă cu 14 dile (§ 42): asiadar, ca oficiele protopresbiterale se pota avé timpuriu scire despre membrii sinodelor protopresbiterale alesi in sinodele parochiale, e forte de dorit, ca sinodele parochiale de astadată se se tienă pretotindenia in careva di dela 1 pana la 18 Ianuarie 1876; ér publicarea acestor sinode parochiale se se faca mai nainte cu optu dile, intr'o di de Dumineca său serbatória intre 25 Decembrie si 11 Ianuarie.

IV. Epitropiele parochiale la capetulu anului curintă, său celu multu in dilele prime ale lui Ianuarie 1876. dar la tòta in templarea inca nainte de ce se va tiené comitetulu si sinodulu parochialu, au se-si inchiae socotile anuali, si acele se le predēe comitetului parochialu de pana acum (§ 21. § 23. p. 11. § 27. p. 5.)

V. Epitropiele parochiale, dupa ce voru predā comitetului socotile atinse in punctulu IV., voru remané si mai departe in functiune, panacandu nu se va alege in sinodulu parochialu comitetu si epitropia noua, candu apoi socotile interimali dela 1 Ianuarie intrun'a cu tòte averile miscatōrii si nemiscatōrii, ce le au avutulu sub manipulare, le voru predā pelanga inventariu comitetului parochialu nou, si prin acel'a epitropiei noue. (§ 27. p. 1.)

VI. Comitetele parochiale de acumu sunt reflectate: ca la incheierea anului (§ 21.) dar negresitu anca nainte de ce se va tiené sinodulu parochialu, se se adune la siedintia; acolo se primăsca dela epitropia si se examine socotile anuali (§ 23. p. 11); apoi se ordine — pe catu va află de lipsa revisiunea cassei (§. 27. p. 5.) si in fine pelanga substerneea socotilor epitropesci se faca reportu generalu la sinodulu parochialu — despre avereia miscatōrii si nemiscatōrii a bisericii, precum si unu proiectu de bugetu pentru anulu nou (§. 21.)

VII. Comitetele parochiale de acumu numai atunci se voru disolvă, candu sinodulu parochialu va fi alesu pre membrii comitetului nou; ér pana atunci remanu in activitate, dar' numai pentru trebile curintă, ce nu suferu amanare.

VIII. Sinodele parochiale convocate si adunate conformu punctelor de mai sus I. II. si III. dupace voru luă dela comitetulu parochialu reportulu generalu si ratiunile atinse sub punctulu VI. si asupra acelora voru decide, — numai decatu voru pertracăt celealte obiecte, pentru cari anume voru fi fostu conchiamate (§ 9.) apoi voru staveri bugetulu anului nou cu considerarea proiectului facutu de comitetu (§. 7. p. 3. 4. 5.) dupa acea voru alege pre membrii comitetului nou, si deosebi pre membrii epitropiei parochiale, pre toti acesti' pe unu periodu nou de trei ani (§. 17. 18. 24. 25. si 26.) in fine: sinodele parochiale voru alege trebuintiosulu numeru de membri la sinodulu protopresbiteralu dupa normele, ce urmează mai josu.

IX. Comitetele parochiale ce voru fi alese in sinodele parochiale pe noulu periodu de trei ani, se voru constitui numai decatu, alegendusi din sinulu său căte unu presedinte, apoi si căte unu notariu (§ 18.) si dupa acăstă constituire voru pasi in activitate pentru agendele, ce li competu (§. 23.)

X. Epitropiele parochiale nou alese asemene voru intra numai decatu in func-

tiune; anume voru primi dela comitetele parochiale pelanga inventariu avereia bisericii, si voru provede agendele, ce cadu in sfer'a loru. (§ 27.)

XI. In acele comune bisericesci, care un'a cu alt'a la olalta sustinu un'a său mai multe scôle, déca ele pana acumu nu voru fi avutu unu comitetu scolaru comunu, — comitetele parochiale voru alege din sinodulu parochialu prin aclamare său prin votisare nominala alege definitivu unu membru mirénu la sinodulu protopresbiteralu; despre alegere se face protocolu subscrisu de presedinte, de barbatii de incredere si de notariu; apoi unu exemplariu alu protocolului se tramite delocu la oficiul protopresbiteralu, si acel'a se privesc ca credintionalu, ér alesulu se inscintieza despre alegere prin presidiului sinodului parochialu.

XII. Comitetele comune scolare atinse in puct: XI. voru alege o epitropia comuna scolaria preste totu din patru membri, pe durata de trei ani. (§ 28.)

XIII. Pentru restaurarea sinodelor protopresbiterale pe unu periodu nou de trei ani, se voru alege atătu membrii din cleru, cătu si cei mireni in proportiunea staverita in § 38. alu statutului organicu; si alegerea acăstă, dupa normele precise mai josu, se va efectui cătu se poate mai curendu, ca apoi sinodele anuale protopresbiterale, ce suntu de a se tiené in prim'a său a dou'a dumineca din Februarie, va se dica la 1 său la 8. Februarie 1876. se fie deodata sinode constituante; ér oficiele protopresbiterale se fie in stare de a le convoca in restimpulu legalu, adeca cu 14 dile mai nainte. (§ 42.)

XIV. Alegerea membrilor din cleru pentru sinodele protopresbiterale, conformu §-lui 40. din statutulu organicu, se va efectui asiā: ca fiesce care oficiu protopresbiteralu va defige unu termiu, si va anumi unu locu acomodatu, la care si unde va conchiemă apoi pre intréga pretime dia protopresbiteratulu respectivu; ér la terminulu defigutu, sub presedintia protopresbiterului său administratorului protopresbiteralu, pretimea adunata va alege prin aclamare său prin votisare trebuintiosulu numeru de membri prototiesci ai sinodului protopresbiteralu (§ 38.) despre actulu alegeriei se va face protocolu, care va avé valore de credintionalu, si acel'a se va predā oficiului protopresbiteralu.

XV. Pentru alegerea membrilor mireni ai sinodelor protopresbiterale, in poterea autorisarii, ce o au consistorie in §§ 40 si 140. ai statutului organicu, se prescrie: ca aceste alegeri analogu cu alegerea deputatilor pentru sinodulu eparchialu se se efectuesca — precum si atinsu mai susu sub punctulu III — in sinodele parochiali dupa modulu urmatoriu:

1. Fiesce-care protopresbiteratu in proportiunea poporatiunei (§ 38.) se va imparti căte in 16 său in 24 de cercuri electorale (§ 40.) si fiesce-care cercu va alege căte unu membru mirénu pentru sinodulu protopresbiteralu. Impartirea acăstă cu bagare de séma la numerulu poporatiunei de astadată o va face respectivulu oficiu protopresbiteralu, care apoi la publicarea acestui cerculariu va face cunoscutu fiesce-care'a comune bisericesci: déca aceea de sine formăza unu cercu electoralu, său dora la olalta cu alte comune anumite, său dora de sine formăza două ori si mai multe cercuri.

2. La ocasiunea, candu in sinodele parochiale va veni rondulu de a se alege membrii mireni pentru sinodulu protopresbiteralu — se lasa pe voi'a sinodelor parochiale, ca ele se remana sub presidiul natralu alu preotului, său se-si aléga singuru numai pentru actulu acestă unu presedinte ad hoc, cu abatere dela § 10. si analogu cu § 91. lit. e) din statutulu organicu; dar prelunga acăstă sinodele parochiale au se-si aléga si căte doi barbati de incredere pentru controlarea votisarii, precum si unu notariu pentru cele scripturistice, fără ca prin tòte

ceste se se alterze natura sinodelor parochiale (§ 7. p. 6. combinat cu §§ 40. si 140.)

3. Unde o comuna bisericescă singura de sine formăza unu cercu electoralu: acolo sinodulu parochialu prin aclamare său prin votisare nominala alege definitivu unu membru mirénu la sinodulu protopresbiteralu;

despre alegere se face protocolu subscrisu de presedinte, de barbatii de incredere si de notariu; apoi unu exemplariu alu protocolului se tramite delocu la oficiul protopresbiteralu, si acel'a se privesc ca credintionalu, ér alesulu se inscintieza despre alegere prin presidiului sinodului parochialu.

4. Unde o comuna bisericescă singura de sine formăza două său mai multe cercuri electorale: acolo sinodulu parochialu dupa modalitatea din punctulu precedinte alege pentru sinodulu protopresbiteralu atât'a membri mireni, căte cercuri formăza aceiasi comuna. La tòta in templarea insa e de lipsa, a se tramite la oficiul protopresbiteralu resultatulu alegeriei si a se inscintieza cei alesi, precum si a spusu mai nainte sub punctulu 3.

5. Unde unu cercu electoralu se compune din două său mai multe comune bisericesci: acolo pentru alegerea unui membru mirénu la sinodulu protopresbiteralu, respectivele sinode parochiale au a pasi in urmatoriu modu:

a) In sinodulu parochialu constituitu dupa punctulu 2. de mai susu, se face votisare nominala căte pe unu individu, adeca fiesce-care alegatoriu da votulu seu aceslui, pre care lu-ala demnu de a fi membru sinodului protopresbiteralu. Individulu acel'a poate fi său din respectiv'a cumuna, său din ori-care alt'a. Alegerea prin aclamare aici nu are locu.

b) Voturile singuraticilor alegatorii, fie acele cătu de diverginte, trebuie se se inscrimpi apriatu si dupa nume la protocolu; ér déca votisarea a fostu secreta, se pune sub sigilu parochialu, său alu presedintelui, său alu vre-unia dintre barbatii de incredere, asiā sigilat se da in man'a barbatilor de incredere, si se alature la protocolulu alegeriei.

c) Dupa terminarea votisarii se inchie protocolulu despre decurgerea ei; protocolulu acestă se subscrive de presedinte, de barbatii de incredere si de notariu; apoi din prelunga cu sedulele de votisare, déca votisarea va fi fostu secreta, se pune sub sigilu parochialu, său alu presedintelui, său alu vre-unia dintre barbatii de incredere, asiā sigilat se da in man'a barbatilor de incredere, ca la tempulu si loculu anumitul se lu duca in persona la protopresbiteru, respective la administratorulu protopresbiteralu.

d) Oficiul protopresbiteralu timpuriu, si precătu se poate inca la publicarea acestui cerculariu, va dă de scire comunei, respective sinodelor: in carea di, si unde au a se adună barbati loru de incredere cu protocolele de votisare.

e) La terminulu ce lu va fi defigutu oficiul protopresbiteralu, barbatii de incredere din comunei, care la olalta formăza unu cercu, se voru adună la loculu anu, mitu, aducându cu sine protocolele de votisare sigilate; apoi protopresbiterulu său locotenintele lui in fîntă de fatia a barbatilor de incredere va deschide pe rondu tòte protocolele de votisare; le va ceti cu toțialu; va scrutină resultatulu votisare, pentru același cercu, si va face cunoștință rezultatulu; apoi pre acel'a, care întrun cercu va fi intrunitu mai multe voturi, lu va declară de membru alu alu sinodului protopresbiteralu; ér decumva doi său mai mulți ar avea in semene numeru voturile cele mai multe va face, ca intre aceia se decida sârtea; in fine despre resultatulu unui astfel de scrutinu pentru fiesce-care cercu va luă

protocolu separatu, subscrisu prin toti cei de fată, si astfelu de protocolu va avéralore de credentialu pentru celu alesu, éalesulu se va insciintia.

XVI. Dupace alegerea membrilor si nodului protopresbiteralu va fi pusa pre-tindenia in lucrare, — oficiul protopresbiteralu va emite unu circulariu catra clerului si poporulu din protopresbiteralu respectivu, prin care va convocá la unu locu acomodatu sinodulu protopresbiteralu anume pe 1. séu — déca va aflá de bine — pe 8. Februarie 1876. dar negresitu pe un'a séu pe alt'a din acestea doue dile. — Convoca-reia acést'a trebue se premérga celu putieni cu 14. dile, si in convocare trebue se se espuna obiectele de pertractatu (§ 42.) intre cari afara de agendele ordinarie (§ 50.) ca obiectu principalu e de a se anumi nou'a constituire a sinodului, comitetului si epitropiei protopresbiterale pe unu periodu nou de trei ani.

Astfelu de circulariu convocatoriu e de a se tramite timpuriu si de a trebui alesu pentru sinodulu protopresbiteralu, mai alesu déca aceia aru fi cu locuinti in alte tracturi, séu déca ori-cum aru poté avé locu ingrigirea, ca densii nu voru fi pe alta cale insciintiat despre terminulu sinodului si despre aceea, ca sunt alesi de membri si nodali.

XVII. Adunanduse membrii sinodului protopresbiteralu, se va face nainte de tóte verificarea loru; apoi constituinduse sinodulu pe trei ani sub presedintia protopresbiteralu respective administratorului protopresbiteralu, cu unu notariu pentru agendele scripturistice (§ 44.) — se va apucá numai decatu intre cele latte agende ordinarie (§ 50.) de alegerea comitetului (§. 57—60.) si a epitropiei protopresbiterale (§ 64.) ambele pe unu periodu de trei ani; totu odata va provedé eventualminte si cele prescrise pentru unu comitetu centralu in trebile scolastice comune cu altu, séu cu alte protopresbiterale (§ 65.)

XVIII. Scaunele protopresbiterale, ca foruri judecatoresci de prim'a instantia, alese la prim'a introducere a statutului organicu, si investite cu jurisdictiune canonica, remanu si mai departe in activitate, si numai intrata a vinu de a se restaurá in sinódele protopresbiterale, in catu unii membri ai loru prin mórte séu prin alte stramutari voru fi incetatu din functiune; in care casu locurile vacante sunt de a se deplini conformu § lui 55. combinatu cu §. 53. dinstat. org. si ase substerne alegerea la consistoriu pen-tru indeplinirea formelor canonice.

XIX. La tóte alegerile atinse mai susu e de insemnatu: ca membrii, cari pana acumu au fostu alesi in vre-un'a din respectivele corporatiuni, potu fi alesi de nou, déca au qualificarea prescrisa (§§. 6. 18. 25. 26. 40. 41. 57.)

XX. Oficiele protopresbiterale suntu insarcinate a grabi cu publicarea acestui circulariu asia, ca precatu se pote inca nainte de apropiorile serbatori se ajunga la tóte parochiele; spre care scopu li se tramite unu numeru corespondatoriu de copie procurate in tipariu; — ér despre terminarea alegerilor se faca aicia reportu, subternendu totu-odata list'a membrilor comitetelor si epitropielor protopresbiterale pentru insemnare in siematismulu personalului ars chidiecesanu.

Datu din siedintia plenaria a consistoriului archieiecesanu, in Sibiu, la 12 Decembre, 1875.

Archiepiscopulu ortodoxu alu bisericii resaritene in Transilvania:

Mironu Romanul m. p.

Bud'a-est'a la Decembrie 1875.

Déca oasta fui provocatu a me ocupá de dlu Babesiu, fiindu pusa prin densulu la ordinea dilei cestiuene esistárei mai departe a „Albini“; la care cestiune in se pana acum n'amu cetitu sa fia mai grauita.

cine-va afara de dlu propunetoriu, mi éiu voia a-mi esprime opiniunea si in acésta privintia.

De cete-va luni incóce dlu Babesiu totu face la declaratiuni, apoi déca sioptesce cete unu aderinte cete ce-va le mai completéza cu deslusiri, respicári, explicatiuni si alti termini proprii de ai sei. Adi recunósce ca a mersu pré oblu pâna ací si promite ca in viitoriu va fi mai cu tactu, mână eara-si revóca si in fapta dovedesce ca nu e capace sa-si implanésca pro-missiunea, din tóte inse se vede un'a chiaru si lamuritu, — cumca adeca: i-aru placé se rediga fóia mai de parte, inse fára ajutoriu materialu din vr'o parte óre-care nu o pote face, apoi nu scie cum se iésa din impasulu in care se afla devenitul impossibilu in susu si in josu, pentruca semte ca natiunea i-a abdisu solidaritatea. Cere deci dela natiune sacri-ficie materiali si sprigiu moralu — care la densulu este supunere necon-ditionata la tóte „frumósele sele in-vetiaturi.“

Unu opu vastu potea omulu scrie decum-va s'aru apucá a aprecia tóte momentele caracteristice din viéti'a acestui barbatu intr'adeveru neobositu, acést'a inse nu este chiamarea presintelui, — cu privire la cestiunea pusa pe tapetu e de ajunsu a-lu ju-decă, a-lu cumpení din unic'a „Invi-tare de prenumeratiune“ publicata in nrulu 74 alu „Albini“. —

Ca ori-care escamoteur, séu dora pentruca a cetitu in testamentulu vechiu cumca si marele profetu Moise a fostu incunguratu de o cétia nepe-netrabilă cându a vorbitu cu Iehova si a facutu „tablele legei“ cari si astadi suntu respectate — si dlu Babesiu că se dea mai mare ponderositate cuvintelor sele, si se impuna celoru simpli si incepe provocarea cu misticele cuvintelor: *Noi scimu ce scimu, - si tocmai pentruca scimu ce scimu...* amu fi préfericiti, déca ceste ce scriemu sub acésta rubrica s'aru céti si apretiu de toti ai nostri cu tóta seriositatea.

Amu cetitu cu tóta seriositatea acelu articulu cugetandu a aflá in tr'ensulu pe Babesiu celu nou, amu afflatu inse totu pe celu vechiu cu tóte slabiciunile sele, si amu afflatu cumca din „cele ce scie“ n'a comunicatu unu lucru forte esentialu, si din contra a comunicatu unulu care trebuie se si-lu pastreze pentru sine pentruca sum convinsu, cumca de este adeveru ceea ce dice acel'a i s'a impartasitu sub sigilulu celei mai stricte discretiuni. Intielegu urmatorele cuvintele:

„Unu altu d. eppu ne-a incredintat vorbalmente, ca — déca a tie-nutu de esagerate plansorile si acusáriile nóstre asupr'a clerului acelei die-cese, pâna a nu-lu cunoscce, apoi acum ca-lu cunoscù, asta cumca descrierile nóstre nici pe de parte n'au atinsu reulu in immensitatea in carea esiste elu!“

Fatia de acésta denunciatiune cu totu dreptulu pote eschiamá respec-tivulu d. eppu: „Apera-me Dómne de amicu mei, căci de inimici me voi aperá eu“.

Nu ne-a descoperit u inse arcanulu cu care cugeta d-sea ca pote contá la spriginiu intielegintiei române, si cu care s'aru poté justificá preten-sulu sacrificiu materialu, séu macar numai o simpla prenumerare a foiei sele din partea unui românu care dà ce-va pe demnitatea sea de omu si de românu intieleginte.

Căci, én sa vedem cu ce medi-lóce se nesuesce dlu a induplecá pe români la sustinerea „Albini“?

Invescutu in tog'a de pretore se urca pe tribuna si de acolo enuncia sentintia de mórte asupr'a acestei pa-trie. Si anume:

In genere constata cumca:

„Nu ne mai aflámu in stare nor-male, a disparutu cumpen'a morale

stima si inbirea de ómeni din clasele ce se numescu sufletulu si viéti'a societătii si a statului, — ca dejá parol'a este: deóre-ce nu mai vré, séu nu mai pote sa fia cum amu dorí noi sa stricámu si ruinámu si derimámu tóte cete nu se pléca si prefacu iute dupa voi'a si poft'a nôstra, — dupa capri-tiul domniloru, si ca: n'avemu a ne asteptá la nici unu bine, la nici o consideratiune la nici o dreptate pe calea si in dispositiunea de pâna acum a factorilor vietiei publice.“

Sentintia acést'a de mórte se vede a fi conditionata dela vindecarea reului prin stramutarea „calei si dispo-sitiunei de pâna acum a factorilor vietiei publice“, dovedesce inse d. Babesiu mai la vale ca acést'a nu mai este cu potintia acum, pentruca d-sea numai unu medicu a cunoscutu care a aflatu calea cea adeverata si a ne-suitu la vindecarea reului generalu, pe acest'a inse poporulu nu l'a ascul-tat, ci l'a desavuatu de repetite ori, si prin ast'a l'a facutu impossibilu.

Despre acestu unicu medicu pri-velegiatu eata cum scrie d. Babesiu.

„Tóte animele române, atâtu cele multe slabe de angeru cătu si cele fórte putiene tari - prébucurosu Ne audu Ne vedu si Ne cetescu si din tóte poterile ne indémna ne róga chiaru, sa continuámu a ne rosti — frumósele invetiaturi si agerele aperári natiunali, si Ne incredintéza susu si tare, ca aru fi o lovitura pré durerósa o nefericire, o calamitate natiunala, déca Noi ni-amu inchide rostulu; inse prin-cipiele si invetiaturele si svaturile nóstre vai ce putieni, si cu cătu de putieni zelul, cu cătu de putieni sacrificie — si le insusiescu si le urma!“

Cercandu apoi motivulu acestei aparintie lu afla, si constata ca provi-ne de acolo, ca: *suntemu morbosu*.

Numai decátu vine apoi si aréta morbulu specialu alu natiunei nóstre.

Pe rondu ia toti factorii natiunei, si li dà urmatoriulu testimoniu de cualificatiune:

1. „Poporulu (intielege mass'a cea mare care nu scie carte) mass'a cea mare, incalecata de seracia, trupésca si sufletésca. Acést'a dupa o impilare la pamentu de atâtu'a secli nu e de miratul ci e chiaru naturale.“

Pe acest'a-lu escusa, asiá se vede ca numai de poporul are respectu, căci numai acest'a a avutu curagiulu a-si esprime verdictulu asupr'a d-sele.

De ací apoi trece la inteligintia pe care o imparte in douse plase, cea laica si cea din cleru, — pe cea laica o ia intreaga intregutia de o panura, si fára exceptiune o caracteriséza astfelui:

2. „Inteligintia lui (a poporu-ului) fiii carturari ai lui — incarcati de egoismu ordenariu si de poste de-sierte cu mintea si cu anim'a stricata, — firmitatea convictiunei, vertutea adeca lipsindu din peptulu loru, — cuvintele adeverului resunetu nu afla, ci ele se stingu curendu si falsitatea remane domnitória in ei!“

„Unu morbul greu si periculosu, pentru a cărui vindecare revolutiunea francesa a redicatu esiafotulu si a tataiu 40,000 de capete fára se folos-easca multu!“

Dupa-ce astfelui pre intrég'a in-telegintia a condamnat-o la esiafotu, trece

3. la cleru fára care pre religiosulu poporul românu nu ti-lu poti nece inchipiú, care si pâna acum'a i-a datu dséle celu mai mare sucursu, căci precum insusi marturiscese mai la vale dintre 1020 prenumerenti ai „Albini“ si astadi „aprópe 600 suntu din cleru“, si dice cumca:

„Celu mai greu morbu, cea mai rea buba a destructiunei este chiaru in clerulu nostru.“

Si apoi confundandu biseric'a cu clerulu deocamdata pâna cându va edá o carte vasta ce ni pune in prospectu — ni onoréza, si-si onoréza biseric'a astfelui:

„Atât'a spunem: ca cu acela-si dreptu, cu carele atribuimus bisericiei nóstre meritulu salvârei nóstre natio-nali pâna astadi, — cu acela-si pot-temu sa-i atribuimus si vin'a pentru întréga decaderea nóstra politica, na-tionala si morale si materiale.“

„Déca in fruntea intreprinderilor nóstre mari si demne au statu uneori fetie bisericesci mari si demne, apoi intre demoralizatorii si vendicatorii poporului nostru, nationalitatei nóstre inca mai adese ori si in mesura mai mare au figuratu monstri morali din clerulu nostru — vestitorii cuventului satanei, cum se scimu justificá taveli-riile si perfidiele clerului nostru?“

Si apoi că nu cum-va sa se simta vr'unu membru a clerului indreptatit u a nu se considerá intre „vestitorii cu-ventului satanei“ numai decátu comple-teza cele astfelui:

„E bine ori cătu se fia acestu reu, elu provine de susu dela capi, ier' la capi dela capulu capiloru. Totulu este infectat, totulu morbosu, de susu pâna diosu.“

Si asiá dupa ce dandulu satanei a ispravitusi si cu clerulu, cu sufletulu poporului românu, plângandu cu Ere-mi'a profetulu, asupr'a acestei drame infioratóri eschima Mesi'a nostru:

„Noi in daru ne sfortiam se ga-sim pre omulu, pre doctorulu; nu mai potem asteptá vindecare decátu numai dela tempu!“

Acestea constatare, ni pune apoi intrebarea ca:

„Ce este de facutu?“

Acésta grava intrebare apoi bi-nevoiesce a ni-o deslegá astfelui:

„Mai potem noi, mai este con-sultu, mai pote fi de folosu, a ne opune si a ne luptá in contr'a turbatilor deliranti de susu? — séu sa-i petrecem numai cu atentiune, lasandu-i pecate-lorul loru si — sortiei loru?“

„Intre 1020 de prenumeranti ai nostri, aprópe 600 suntu din cleru; — ei bine: potem noi contá pre spriginiu firmu si constante alu unui cleru, cu atâtu'a demoralisare in sinulu seu? Si — cum mai scimu sa tractâmu pre atare cleru? cum sa-i mai ascundem peccatele si sa-i impedecâmu veninulu? — Cum — cu o intelligintia atâtu de slaba si stricata, sa mai ridi-câmu si indreptâmu spiritulu bietului poporu?“

Scimu bine; o scia tóta lumea, ca — fára de a vindecá descrisulu reu, — acésta patria trebuie sa piéra; acestu poporul n're viitoru. Ei bine, dar — mai potem-li noi ajutá?“

„Noi — ni iubim patri'a, si de poporul romanu ni-amu legatú viéti'a si fericirea; domnii magiari dela putere ne-au dusmanitu — din deliriu, — ai nostri nu ne-au ascultat — din neprincipere si slabitiune: totusi noi ori cătu de superati, nu potem fi nepasati de ei. Asiá amu ajunsu de a ni bate capulu, că sa aflámu o tienuta potri-vita — stârei in care se afla si cei de susu, si cei de diosu, o tienuta, ca-reia sa ni faca posibile si suferibile activitatea, că sa potem inaintá — nu reulu séu morbulu, — că si rene-gatii si mameleucii si tiranii poporului, ci — vindecarea normală a reului si a morbului, in modulu unui medicu bunu, cu mana blanda si tactica intelepta.“

„Ast'a ni este problem'a.“

Asiá dara cu tóte ca cathegorice dechiară cumca „acésta patria trebuie sa piéra, acestu poporul n're viitoru“, si cumca elu nu ni mai pote ajutá“, totusi are marinimós'a gratia a ne mai ocroti, pentruca: „totusi noi (adeca d. Babesiu) ori cătu de superati nu potem fi nepasati de ei (adeca de noi) numai se mai prenumerâmu la „Albin'a“, elu apoi, va fi „medicul“ celu bunu, cu mana blanda si tactica intelepta.“

Va se dica recunósce ca pâna ací n'a lucratu „in modulu unui medicu bunu cu mana blanda si tactica intelepta.“

Eu unulu trebuie se marturisescu cumca că simplu moritoriu, cu totă ca amu implitu voi'a dui Babesiu si cu totă seriositatea amu cetei citat'a „invitare de prenumeratiune“, cu marginita mea minte nu potu pricpe logic'a dupa care din premise se pote scote o astfelie de conclusiune.

Déca unu corp este atât de infectat precum ni infatiséza elu poporul acestei patrie si in specie pre celu romanu, si déca pentru vindecarea acelei „bube“ gangrene nu se mai pote află „omulu“ „doctorulu“ care sa-lu pote vindecă, apoi acelu corp, acelu poporu si-a perduto dreptul de esistinția si pentruca pestilenta se nu se latiesca si se infecteze si alte corpuri sanetosé numai amputare seu totala stirprie pote evită unu periculu si mai mare.

Apoi déca unu doctoru dice ca „nu mai pote ajută“ nu este lucru moralu sa se imbie totusi de medicu lângă proscrisulu moribundu si se-lu amagésca ca elu i-va fi medicu bunu déca-i va plati.

Dlu Babesiu aru face totusi bine de cum-va ni-aru descoperi mai multe din acelea care dice ca le „scie“ ca se pricepemu si noi ce-va că se-i potemu crede, pentruca din cete ni-a desco-perit celu putienu eu nu afu ratiu-ne pentru care sa-lu mai asculte na-tiunea.

Au vorbesce dlu Babesiu din con-vingere, seriosu si consci de gravi-tatea cuvintelor sele, au nu?

De cum-va da? apoi elu sub man-teau unui medicu bunu se imbia numai de „Krankenwärter“ (terminu po-trivitu romanescu nu cunoscu) lângă unu moribundu că se aiba cine-i sterge de pre fatia sudorile de mörte si la esirea sufletului se-i tienă lumin'a.

De cum-va nu? apoi sa-mi ierte dar dupa atât'a batjocura si prosti-tutiune ce a incarcatu elu pre natiunea romana in publicitate in vederea lu-meii intregi — nu este indreptatitu a pretinde dela sufletu de romanu că se-lu asculte si plane se aduca sacri-ficii pentru densulu.

Poporul care nu scie carte nu se pote prenumeră la organulu d-sele pentruca-i lipsesce facultatea de a se indulci de „frumosele“ sele invetie-turi; iér' inteligiunt'a, atât cea laica cătu cea din clerus nu-mi potu intipui cu ce frunte aru pote sprigini pre unu omu care detragendu-i totă dem-nitatea de omu a condemnatu-o esia-fotului si satanei.

Altu elementu in natiunea romana decât poporu care nu scie carte, si inteligiunt'a laica si din clerus nu esiste.

E bine! cui se adreséza dar' d. Babesiu cu invitarea de prenumeratiune?

Elu dice „ca scie ce scie“, — pote fi! dar eu celu putienu, din cele cetite in invitarea de prenumeratiune numai aceea sciu, cumca unu omu care dupa o astfelie de prostituire publica a poporului romanu — are fruntea a-i cere sacrificiul — nu este indreptati-tu se timbreze pre altii cu epitetulu de deliranti!

„Albin'a“ da! esiste séu sub ace-stu nume déca se léga de elu séu sub altulu, pentruca avemu lipsa de unu diurnal politiciu independinte in ca-pitala, inse nu sub conducerea dui Babesiu.

Dlu Babesiu negresitu dela ne-boșit'a sea activitate si-a botezatu fóia de „Albin'a“ pentruca cine lu cunó-sce trebuie se marturisescu cumca déca cine-va merita epitetulu de „nebo-situ“ că albin'a, apoi acel'a intr'ade-veru este Babesiu, inse cine a petre-cutu cu atentiune limbagiulu si tac-tic'a Albinei pâna astadi, trebuie se constateze cu mine, cumca ea numai aculu a pastrat din insusirile albinei, iér' celelalte le-a imprumutatu dela paingenu care si elu că albin'a culege sucu din flori, inse de acolea de unde albin'a culege miere elu suge veninu.

Da! este adeveru cumca in cor-pulu natiunei nóstre a intratu o gan-

grena forte pericolosa, carea trebuie sterpita, inse si acea este necontesta-veru cumca la inradecinarea si nutri-re a celui reu d. Babesiu are celu mai mare meritu.

Dlu Babesiu care acum'a, cându dupa densulu este tardiu recunoscse cumca reulu numai cu mâna blanda si tactica intelepta se pote cură, a fostu acel'a care nu numai in susu cu respingatorea sea maniera, veninós'a sea limba si deplorabil'a tactica ne-a facutu nesuferibili, banuiti de rei pa-trioti si periculosi pentru intregitatea statului, cu unu cuventu imposibili, incătu si cele mai loiale intentiuni suntu suspiconate, — dar' in nemar-ginit'a sea ambitiune de uniculu „omu“ care este chiamatu de providentia a ne scôte la limanulu dorit, cu cea mai pericolosa arma in mâna, ca se-si deoblige pre cei multi si simpli si se intimideze pre cei cu influentia, s'a virtu intre clerulu inaltu si inferioru, intre preoti si poporu si intre invetiatori si cleru, si tavalindu pre cei de susu in noroiu in vederea celor interiori, pe preoti naintea poporului, a compromitatu totulu de susu pâna disu, a nulificatu disciplina in cleru, intre invetiatori si in poporu, si a im-pamentenit unu limbagiu in literatur'a romana si intre simplii sei ade-renti neconditionati, care de murdarinu si-a parechia nici la unu poporu cultu in lume.

Dlu Babesiu este omu cu multa invetiatura si mai multu zelu, inse i lipsesce cu deseversire semtiulu amicii si alu iubirei de apröpelui si din natur'a sea este despota, mai multu este misantropu.

Nu este omu care sa se pote laudă cu amicit'a sincera a dui Babesiu, dar' nici care avendu tréba cu elu se pote dice ca aru fi avutu d. Babesiu paciintia a-lu asculta de cumva a incercat a-lu capacita séu a-i contradice.

Tote elu scie mai bine, elu este infalibilu, si tocma pentru acésta nu este barbatu romanu de vr'o reputa-tiune óre-care au pre terenulu politi-cu au bisericescu, au literariu, care se fia remasu neatinsu de veninulu limbei lui.

Productulu acestei nature neferi-cite este in cea mai mare parte de-plorabil'a stare a nóstra de astadi. Cu o astfelie de natura poti derimá dar nici căndu edificá.

E bine! Nu este d-sea indestalit u cu atât'a?

Nici acum'a nu voiesce dui se pricépa, cumca pre carier'a inceputa nu pote se faca nici unu bine?

Nu pote in susu, pentruca nu este omulu care vediendu grav'a si-tuatiune scie trage contu cu impre-giurările, si scie cumpeni poterile sele si a pártei contrarie, nu urmeza o tactica de „va banque“ ci se nesuesce pâna la tempuri mai favoritórie ba-remu a nu periclitá ce ni-a mai re-masu; — si nu pote in josu, pentruca colo a devastatu totulu.

In daru s'aru nesúi in viitoru sa se arete mai prudentu, căci a deve-nitu acolo, unde in susu nime nu-i mai crede nici căndu se róga lui Ddieu.

In josu? Dar' ce dovedi i mai trebue?

Este fapta cumca cea mai cu in-fluintia si respectata familia ce o avemu a Mocionestilor nu numai s'a retrasi de pre terenulu politi-cu — pre care mersese mâna in mâna cu dlu Babesiu, — dar i-a subrasu si sub-ventiunea diurnalului. Esplice-o ast'a d. Babesiu cum va voi, romanimea inse si pentru acésta lu face numai pre d-sea respunditoriu; apoi poporu? unde s'a candidatu d. Babesiu? dora intre magiari pre la Kecskemét, Dobritinu etc.? Nu! ci in ciubulu seu in Banatu in mai multe cercuri ro-manesci! si in totu loculu a cadiutu.

Ce dovedi mai cărcă dar' d. Babesiu că sa se convinga cumca este tempulu supremu sa se retraga de pe

acelu terenu pe care este si se pasi-escu pre altulu, unde cu frumosele-i cunoscintie dora va mai pute folosi ce-va némului seu.

Gambet'a inca este celu putienu asiá mare barbatu de statu că dlu Babesiu, si n'a vediutu d-sea acelu omu aprigu si energicu fara parechia, ca s'a retrasu si moderatu cându a vediutu ca tempurile nu mai suntu potrivite pentru pré marea sea ener-gia, si cu tactic'a lui cea nimerita a creatu mai multu decât cu energi'a de mai nainte.

Unic'a biserică mai avemu că unu scutu alu natiunalitătiei in acésta pa-tria, eu rogu pre dlu Babesiu, ca de cum-va nu-i e mila de natiune fia-i mila de biseric'a nóstra, si nu ni o im-pinga si pre acésta in prapastie.

Se recomenda de medicu, eata terenulu cu care s'a multiamitu si antecesorele seu fia iertatulu Murgu care in nou'a sea sfera intr'adeveru a mol-comitit durerile multoru patimitori, dlu Babesiu are mai vaste cunoscintie si pote folosi si pre altu terenu, dar de cum-va nu-si afia altu terenu care sa-i multiamésca ambitiunea, nu este nimicu mai sublimu decât natur'a, acolo despretiindu omulu toté de-siertatiunile lumesci si afia consolare, — botanic'a — si Kossuth se ocupa eschisivu numai cu acésta — este asilulu tuturor barbatilor mari — si dlu Babesiu este omu mare consoleze-se baremu pre unu tempu cu vas-tulu terenu alu botanicei.

Pote ca va fi tempulu cându natiunea lu va cărcă si ca lu va chiamá la conducere, si apoi si va eluptá si elu naintea recunoscatorilor banatiene o creditia de „scie Ddieu si dlu Babesiu“ că fericitulu seu antecesore, inse pre carier'a de astadi este im-po-sibilu acestu triumfu.

Parteniu Cosm'a.

Sibiul in 30/18 Decembre. (Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romană si cultur'a poporului romanu.) Comitetulu despartiementul III (Sibiul) alu Asociatiunei transilvane, im-pinsu de laudabil'a dorintia a des-voltá o activitate mai insemnata că pâna acum a decisu inca in siedintiele sele din Septembvre, Octombvre si Noemvbre intre altele a arangiá o espo-sitie de manufacte si producte, a in-fintiatá o scóla de promaritú si a tiené discursuri publice. — Nefiindu inse conclusele subcomitetului esecutabile pâna ce le lipseste inalt'a aprobare a comitetului centralu, protocolele susamintitelor siedintie s'au asternulu conformu § 16 din regulamentu comitetului centralu la mán'a d. presidentu Iacobu Bolog'a spre aprobare. Subcomitetulu in de-plin'a sperantia, ca comitetulu centralu va satisface in graba formalitáiei pretinse in citatulu paragrafu luându spre placut'a sciintia zelulu manifestatu, asteptá in curendu aprobararea concluselor. — In siedint'a — negre-situ „memorabila“, ce s'a tienutu ieri in sal'a Asociatiunei actuariulu sub-comitetului d. Dr. N. Olariu facu interesar'a impartasire, ca presidentulu asociatiunei a tramisu protocolele as-ternute fara nici o observare inda-reptu, dupa ce 12 dile le-a tienutu la sine, trecându intr'ace'e a siedint'a ordinara a comitetului centralu. Deci conclusele subcomitetului, aduse inca in Septembvre, Octombvre si Noemvbre suntu astadi lipsite de pretins'a apro-barare si astufeilu nu s'a potutu pune in lucrare. — La aceste directorulu sub-comitetului d. Ioanu Hane'a da unele deslusiri, basate pre „informatiuni pri-ate“ si impartasiesc subcomitetului, ca presidentulu Asociatiunei aru fi respinsu protocolele din lips'a unei comitive! E de notat, ca subcomitetulu din Sibiul a asternutu protocolele sele comitetului centralu asemenea din Sibiul, in decursu de patru ani de dile, totudéun'a brevi manu si

fara comitiva si totudéun'a s'au primitu

fara că comitetulu sa se fia vediutu nevoitu vreodata a indreptá biroului subcomitetului la alta cale mai gre-oale. — Cum vine dura acum pre-sidentulu Asociatiunei dintr'odata a respinge protocolele din propri'a sea putere, dupa ce le au retinutu la sine togmai atât'a tempu, cătu a fostu de lipsa pentru că sa tréca siedint'a comitetului centralu? . . . . .

Membrulu subcomitetului d. Visar-ionu Romanu amintise in siedint'a de ieri, ca cunoscintie cele mai primitive despre bunacuviintia pretindu asternerea protocolelor cu comitiva si a propusu a se exprimá parerea de reu fatia cu biroului subcomitetului, care a manifestatu la acésta ocazie lips'a acelor cunoscintie. Directorulu d. I. Hane'a, singuru numai responsabil pentru birou, a sprinutu pro-punerea d. Romanu si a venitul astu-feliu in placut'a pozitie a-si votá in-susi votu de blamu. In fat'a acestor propunerii si desbateri „memorabile“ actuarialu d. Dr. N. Olariu si da di-misiunea. Partea cea mai mare a mem-brilor, vediendu lips'a de seriositate, impedeata chiaru prin presidentulu Asociatiunei a parasitul cu indignatiune locasiurile, unde se dice, ca s'aru lu-cră pentru literatur'a română si cul-tur'a poporului român. X.

Dle Redactoru! Un'a dintre cele mai frumose activităti ale tempului nostru suntu reuniiile, pentru aceea se si dice in genere, ca secululu alu 19-le in care vietiuim no este secu-lulu reuniunilor; unu adeveru ace-st'a despre care ne convingem din experient'a de toté dilele. Déca vomu cautá in giurulu nostru la poporele conlocuitoare, vomu afia la densele in-fintiate reunii, asociatiuni ori so-cietăti cum le vomu mai numi cu dife-rete scopuri, cari toté tientesc la perfectiunare, cultura si civilisatiune; chiaru si poporul nostru român, cu-noscendu insemnatace si folosulu celu atât de mare, ce lu pote trage din tresele, inca si-au in-fintiatu mai multe feluri de reunii.

Nu sciu, déca a-ti primitu séu nu vre-o incunoscintiere din partea cui-va, ca in tóm'n'a anului 1870 unii dintre dd. intelligenti din Sighisiór'a si giu-rulu comunei nóstre Nadesiulu sasescu, la amicabil'a convocare a stimatului d. Alesandru Filipu, fostu pre atunci vice-notariu in ctulu Cetatei de Balta, coadunandu-se s'au constituitu intr'o eruniune de lectura cu resiedint'a in prementionat'a comuna Nadesiulu sa-setcu, cu scopu de a influentiá spre lasirea culturei natiunali prin pro-curearea de opuri literarie de un'a parte iéra de alta parte a sprigini literatur'a română. De oficiali ai societatei fura alesi; d. Alesandru Filipu, pres-diente; d. Ioanu Siandru archiv. ma-gistratule in Sighisiór'a, notariu; unu vice-notariu; unu bibliotecariu; unu casariu si unu comitetu constatoriu din 6 membri, pentru agendele so-cietatii.

Pâna cându numitulu presiedinte au fostu in fruntea acestei societăti pâna atunci progresá, devenindu in urma in posesiunea unei bibliotece, carea consta din preste 20 di döuedieci opuri din diferite rami de sci-entia, si iéra a unei averi banale de vr'o căte-va dieci de floreni v. a.

Dara acum'a ce se vedi. Indata ce fu lipsita de condescere densului, — de óre-ce impregurarea aduse cu sine că sa se departeze din párte nóstre, a cărui indepartare se si-ze si se va mai simti inca multu; po-porul nostru rom. de pre ací, — agendele-i au amurtit. Casariulu nu si-au datu ratiocinii, — bibliotecariulu asemenea nu a referitu nimenuia nímic'a despre starea bibliotecei. — Opurile cele ai pretiose ale bibliotecei sunt impartite pre la membrii, care le retinu de căte trei ani si căte

2—3 opuri contr'a statutelor; ba ce e si mai multu, unulu chiaru din oficialii societatei, dupa cum afirma insusi bibliotecariul in absentia densului au luat mai multe opuri, fara ca sa mai reintorce vre-unul pana in diu'a de astazi.

Statutele societatei, asternute inca dela inceputu inaltului ministeriu reg.ung. de interne spre inalt'a aprobare dupa cum se vorbesce suntu si aprobat cu unele modificatiuni si retramise dura nu se scie cu siguritate ca unde si la cine se afla. Asa dura prenum se vede toti din tote partile voiescuse apuce in mana cateceva si apoi de societate nici ca voiescu se mai scie, ca si candu acea si-aru fi ajunsu scopulu si acum'a nu mai e necesaria. Dece se voru procede in modulu acest'a toti infinitatorii de reuniuni, dieu nu sciu unde voomu ajunge!

Astfelui de sorte avendu societatea si inainte de acest'a mai cu doi ani, de candu subsrisulu functionezu ca parochu in comunitatea bis. gr. or. Nadesiulu sasescu, mi-amu tienutu de santa datorintia a staru' pentru restaurarea ei, rogandu pre mai multi dintre oficiali ca se binevoiesca a reincepe activitatea, inse fara efectulu dorit.

In fine me simtu indemnatu a pasi si a ruga publice pre cei competenti se binevoiesca a convocata o adunare constatatore din membrii cestinuatei reuniuni, in carea sa se decida despre sorteia ei, si adeca ori sa se sustiena, dura apoi sa se lucre pentru prosperarea ei, ori deca nu sa se desfintieze si astfelui asupra averei banale si a opurilor a se dispune conformu § 29 din statute, carele prescrie ca: „Dece reuniunea ori si din ce causa n'aru mai putre esistă, atunci despre opurile aflatore in bibliotec'a aceleia dispune majoritatea membrilor fundatori, inse totusi pre langa urmatorele determinatiuni. 1) Ca celu multu $\frac{1}{5}$ din acelea sa treaca in proprietatea scolei confes. gr. or. din locu: 2) ca celu putien $\frac{2}{5}$ sa treaca in proprietatea gimnasiului rom. gr. cath. din Naseudu; ier'a 3) restulu sa treaca in proprietatea gimnasiului rom. gr. or. din Bradu, tractulu Zarandului.“

Din consideratiuni catra poporului nostru celu forte insetatu, — dura carele are si cea mai mare lipsa — de cultura si sciintia, dupa parerea mea aru fi consultu ca acesta reuniune sa se sustiena. „Asociatiunile si reuniunile nostre sa le pastramu si grigim cu „perseverantia de feru“ si cu „sacrificiu diu inima“, ca prin ele sa putem inainta cultur'a poporului romanu.“ — („Teleg. Rom.“ Nr. 47 din 16/28 Iuniu 1874 colona a 3).

Arus fi de dorit mai departe ca in tote partile pre unde locuiescu mai cu sema romani sa se intrunesc mai multe comune si sa infinitiedie astfelui de reuniuni spre ameliorarea starii culturale a poporului.

Multu on. de Redactore! Aci in alaturare amu onore a ve tramite si statutele societatei desmentionate din Nadesiulu sasescu, decopiate din unu exemplariu aflatioru in bibliotec'a aceleia, pre cari — deca veti afla de bine — impreuna cu ordurile de mai susu, ve rogu sa binevoiti a le da publicitatii.

Alu multu onoratu d-tale stimatoriu.

Gerasimu Lupea,
parochu rom. gr. or. Nade-
siulu sasescu.

Statutele reuniuneei de lectura in Nadesiu.

Partea I.

Reguli generali.

§ 1. Scopulu reuniuneei este: prin procurarea de opuri literarie a influintia de o parte, spre latirea culturei

natiuni; iera de alta parte a spri- gini literatur'a romanescă: primulu factoru a desvoltarei natiunali.

§ 2. Reuniunea consta din: a) membri fundatori; b) membri ordinari; c) membri ajutatori; d) membri onorari.

§ 3. Membri fundatori suntu acei individi, cari solvescu in fondulu reuniunei odata pentru totudéun'a un'a suma de douăzeci si cinci floreni in valut'a austriaca; seu cari se obliga a solvi spre scopulu reuniunei 2 fl. 50 cr. v. a. pre anu, insa totusi celu putien in cinci ani neintreruptu.

§ 4. Membri ordinari suntu acei individi, cari se obliga a solvi in fondulu reuniunei 2 fl. 50. pre anu, insa totusi pre unu intervalu mai putien de 5 ani.

§ 5. Membri ajutatori suntu acei'a, cari se obliga a solvi spre scopulu reuniunei celu putien 50 cr. v. a. pre anu.

§ 6. Membri onorari suntu acei'a pre care i va denumii adunarea generala.

Tacsele ficsate in §§ 3 4 si 5, se potu solvi in bani gata seu in realitate; obligatiunile de statu se voru primi dupa cursulu bursei din Vien'a.

§ 8 Anulu reuniunei este anulu ocumunu, adeca dela 13 Ianuarie pana la finea lui Decembre; prin urmare tacsele amintite ori candu se voru, solvi, voru fi valide numai pana la finea lui Decembre.

§ 9. Membri fundatori suntu obligati a solvi tacsele anticipative membri ordinari si cei ajutatori insa in diu'a solvirei se inregistrada in catalogulu membrilor reuniunei.

§ 10. Banii incorsi din tacsele membrilor si din alte oferte se folosesc exclusiv spre sporirea biblioteciei reuniunei.

§ 11. Reuniunea si resolvédia afacerile prin unu comitetu constatatoru din 9 membri; fiindu insa cinci din acestei presenti comitetulu se va considera de completu si capace a decide.

§ 12. Acestu comitetu va consta din: 1. unu presiedinte; 2. unu bibliotecariu; 3. unu casariu si controloru; 4. unu notariu si unu vice notariu; 5. din cinci membri.

§ 13. Functiunea acestoru membri va durá pana la finea anului, candu se voru face alegeri noue.

§ 14. Esterulu representante legalu alu reuniunei este: presedinte aceleia.

§ 15. Presedintele atatul in adunariile generali a reuniunei, catu si in siediutile comitetului conduce ordinea pertractarilor, enuncia decisiunile majoritatice si esoperédia execuarna acelor'a; — nesuesce a usiurá prosperitatea reuniunei; iera in adunariile generali va raportá despre starea aceleia.

§ 16. Bibliotecariul reuniunei primește opurile cäscigate pentru reuniune; le insira in registrulu respectiv si conduce manipularea biblioteciei conformu §§ 35. 36. 37. 38. 42. si 45.

§ 17. Casariulu reuniunei primește tacsele membrilor si alte oferte; procura opurile decise prin comitetu; le lega, le inscrie in registrulu seu si apoi le preda bibliotecariului. Despre manipularea banilor la tota ocazieva da ratiocinu contr'a semnatu de controlorulu; acestu ratiocinu insa trebuie cu finea fia-cäruj anu publicat in ore-carele organu publicu natiunalu.

§ 18. Notariulu reuniunei resolvédia afacerile scripturistice ale reuniunei.

§ 19. Membri comitetulu si in deplinescu mandatele fara nici o remuneratiune.

§ 20. Comitetulu arangiatu in § 12 va tienie totu la doare luni o sieintia; iera in casu de necese si mai adeseori; si va decide prin majoritate

absoluta de voturi, cari opuri sa se procure pentru reuniune, — voru fi insa atenti ca acele sa fia acomodate scopului reuniunei. — Tosusi:

§ 21. Din banii incorsi din tacsele membrilor, seu ori si din ce oferte, pentru reuniune nu se potu procurá decat esclusive opuri romanesci.

§ 22. Comitetulu se va nesui, ca pre langa tacsele incurse dela membri, sa afle si alte mijloce pentru sporirea cartilor reuniunei.

(Va urmá.)

Varietati.

* * Asociatiunea romanilor brasoveni pentru sprijinirea invetiacelor si sodalilor romani meseriasi va tiené adunarea sea generale Dumineca in 28 Decembre 1865 st. v. in sala gimnasiului romanu la 3 ore dupa amedi.

La ordine va fi:

- a) raportulu comitetului;
- b) raportulu despre starea casei;
- c) alegerea comisiiunii pentru revizuirea raportelor.

d) propunerile relative la imbunatatierea stării materiale a asociatiunii

e) fipsarea bugetului pentru anul viitoru.

Din siedint'a comitetului, tienuta in 30 Noemvre 1875.

Bartolomeiu Baiulescu

presiedinte.

Dr. N. Popu

secret.

(†) Necrologu Agheu Trifu parochu gr. or. in Galatiu protopopiteratulu Zlatnei de Josu, in etate de 42 ani, a fericitei sele casatorii 12, si a preotiei sele 8 ani, in urma morbului de tifus la o septamana in 9 Decembre 1875, dimineti'a la 4 ore si deto sufulu in man'a creatorului. Inmormantarea s'a intemplat in 11 a. curg. la carea au asistat poporul intregu de tota starea, si o multime din satele invecinate.

Si deca e sa vorbim bine de mortu, aci inse nu dupa acest'a, ci fia ne permisu a descoperi dupa tota dreptatea.

Parochulu A. Trifu s'a nascutu in Bait'a protop. Zarandului, unde dupa studiile sele functionau cu deplina indestulire la unele comune bisericesci ca invetiatoriu la scolele centrale ca substitutu la scolele normale si capitale din Bradu, si ca parochu in Serofa; in urma fu alesu si intaritul de parochu in comun'a bisericesca susu mentionata, — si ieta ca abiá dupa o pastorire de 5 ani se muta dintre ceii vii, lasandu in celu mai tristu doliu pre multu iubit'a sea socie dulci si crudii sei 6 fi orfani fara nici o mangaiere, asiä dicandu in usile omenilor. — Durerosu si tristu este pentru multu scapatat'a familie perderea lui, cäci elu au fostu unu tata pre bunu si inteleptu, si acest'a perdere ne reparabila nu se va sterge din inim'a familiei sele pre catu ea va fi in vietia nici odata, plange-lu acest'a! m'a-lu plange poporul seu intregu cäci au percutu pre parintele loru sufletescu celu mai demnu de chiamarea sea, prin bländetiele, bunatarea si crestinatatea sea, facandu dintrunu poporul delasatu si in parte mare demoralisatu vertosu la inplinirea detorintielor sele, si carele au iubit multu curatieri si inflorirea bisericei sele, dovada suntu tota lucrurile sântite bis. care suntu procurate prin staruint'a sea in acestu scurtu tempu, prin colecte si contribuiri de buna voia atatu dela parochienii sei, catu si dela alti daruitori; mijlocirea esarendarei unui locu din pasiunatulu communalu pentru fondulu scolaru; nu putieni recunoscinta va fi chiaru si pentru posteritate cuartirulu preotescu din acés-

t'a comună, carele in prim'a linia numai zelului lui se poate ascrie etc. etc.

Plangu nemurile pentru perderea bunului loru consangenu. Plangu-lu fratii lui in Christosu, cäci confratele loru exemplarul s'au stinsu. Plangu-lu amicii si cunoscutii, cäci in persona lui au percutu pre celu mai sinceru amicu cunoscutu si vecinu bunu.

Mórtea ne indurata ne rapí pre acelu pre vertosu barbatu in cercu seu.

Mai tota acestea potu fi reparabile, dar vai! ce va face biat'a familia asiä numerosa? unde-i e cas'a de locuit? unde-i e subsistint'a de tota dilele?

Apelandu la simtiulu crestinescu pentru ajutoriu la care multi nenorociti si ieu refugiu, — intre acest'a cu totu dreptulu s'aru putre numeră si amarât'a familie a preotului nostru A. Trifu; incredintenduse totu de odata si parintiescii consideratiuni a pre ven. consistoriu archidiecesanu.

In fine reposatului de care ne despartiram sa-i dicem: Fie tie-rin'a usiora, si memor'a eterna.

M. L.

Nr. 2883 Plen.

Concursu.

Nepotendu-se conferi unul din stipendiile de 400 fl. din fundatiunea mogiana, menit pentru asculatori la vre-o academia din patria, nici unii concurinti: pentru acea se publica prin acest'a de nou concursu pana la 15 Ianuariu v. 1876.

Competitorii suntu provocati a-si substerne la consistoriulu archidiecesanu pana la terminulu amintitul cererile sale instruite cu atestatu de botezu, ca suntu de religiunea gr. or., cu testimoniu scolasticu despre sporul facutu in studii in semestrulu espirato, apoi cu adeverintia despre cercetarea prelegerilor in anulu acest'a precum si cu atestatu de paupertate.

Sabiu, din siedint'a plenaria a consistoriului archidiecesanu tienuta la 12 Decembre 1875.

Mironu Romanul m. p.

archiepiscopu si Metropolitu.

Nicolau Fratesiu m. p.,

secretariu consistorialu

Depunerile de capitale spre frupificare.

se primescu la institutulu subsemnatu

a) pre langa anuntiarea radicării in sensulu statutelor cu 6% interese.

b) sub conditiune, de a se anuntia institutului radicarea depunerii la trei luni inainte cu 6 1/2%.

c) sub conditiune, de a se anunta institutului radicarea depunerii la siese luni inainte cu 7% interese.

Cu privire la conditiunile b) si c) depunerile are a se declară in diu'a depunerii, altu cum inlocuirea se va privi ca urmata sub conditiunea a).

Interesele incep in diu'a, care urmează dupa diu'a depunerii, si inceata cu diu'a premergatoriea dili, in care se radica depunerea cu acelu adausu inse, ca numai dela acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institutu celu putien 15 dili.

La dorint'a deponentului se potu stabilii in diu'a depunerii capitalul si conditiuni speciali de esolvire, cari se insenma apoi in libel si in carte deponerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmează dupa aceste modalitati speciali.

Depunerile tramise prin posta, pre langa comunicarea adresei deponerentului, se resolu totu-deun'a in diu'a primirei.

Asemenea se potu efectua prin posta anuntiari si radicari de capitale.

Sabiu 21 Decembre 1875.

„Albin'a“

Institutu de creditu si de economii in Sabiu.

2—4